

УДК 379. 85

DOI 10.32461/2226-3209.1.2025.327926

Цитування:

Шевченко Н. О. Напрями розвитку українського туризму в контексті військових реалій і процесів повоєнного відновлення. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2025. № 1. С. 96–101.

Шевченко Наталія Олександрівна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри артменеджменту та івент-технологій Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв
<https://orcid.org/0000-0003-0645-8648>
nataliya-ametist@ukr.net

Shevchenko N. (2025). Directions of Development of Ukrainian Tourism in the Context of Military Realities and Post-War Recovery Processes. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 1, 96–101 [in Ukrainian].

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО ТУРИЗМУ В КОНТЕКСТІ ВІЙСЬКОВИХ РЕАЛІЙ І ПРОЦЕСІВ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

Метою роботи є розгляд пріоритетних напрямів розвитку туризму у військовий період та використання інструментів популяризації культурної спадщини для розробки стратегій адаптації української туристичної галузі до процесів повоєнного відновлення. **Методологія дослідження** визначається інтегрованими підходами до інтерпретації різновидів туризму та застосуванням комплексу методів соціокультурного та полісистемного аналізу, які поєднують у собі метод культурного моделювання, систематизації матеріалів та узагальнення, порівняльний метод. **Наукова новизна** дослідження полягає у визначенні стратегічних пріоритетів забезпечення реалізації ключових завдань розвитку регіонального туризму в умовах воєнних дій на частині території країни та розширення туристичної діяльності в післявоєнний період з використанням механізмів активізації різновидів туризму, що ґрунтуються на виявленні та презентації елементів матеріальної і нематеріальної культурної спадщини. **Висновки.** Ключовим чинником успішної реалізації програм розвитку туризму на регіональному та місцевому рівнях у контексті впливу військових реалій в Україні є розробка гнучкої стратегії адаптації, спрямованої на забезпечення стійкості туристичної галузі в нових умовах, яка найповніше може реалізуватися завдяки презентації повного спектру традиційного й новітнього культурного надбання; розробка програм і стратегій розвитку спеціалізованих видів туризму на регіональному та місцевому рівні, зокрема гастрономічного.

Ключові слова: культурна спадщина, тематичні маршрути, гастрономічний туризм, стратегії розвитку спеціалізованих видів туризму.

Shevchenko Nataliia, Candidate of Pedagogic Sciences, Associate Professor, Department of Art Management and Invent-Technologies, National Academy of Culture and Arts Management

Directions of Development of Ukrainian Tourism in the Context of Military Realities and Post-War Recovery Processes

The purpose of the work is to consider the priority areas of tourism development during the war period and the use of cultural heritage promotion tools to develop strategies for adapting the Ukrainian tourism industry to the post-war recovery processes. **The research methodology** is determined by integrated approaches to interpreting tourism types and the use of a complex of socio-cultural and polysystem analysis methods, which combine the method of cultural modelling, systematisation of materials and generalisation, and the comparative method. **The scientific novelty** of the research lies in identifying strategic priorities for ensuring the implementation of key tasks for the development of regional tourism in the context of military operations on part of the country's territory and the expansion of tourism activities in the post-war period using mechanisms for activating types of tourism based on the identification and presentation of elements of tangible and intangible cultural heritage. **Conclusions.** A key factor in the successful implementation of tourism development programmes at the regional and local levels in the context of the impact of military realities in Ukraine is the development of a flexible adaptation strategy aimed at ensuring the sustainability of the tourism industry in new conditions, which can be most fully realised through the presentation of the full spectrum of traditional and modern cultural heritage; joining certified European cultural routes; developing programs and strategies for the development of specialised types of tourism at the regional and local levels, in particular gastronomic tourism.

Keywords: cultural heritage, thematic routes, gastronomic tourism, strategies for the development of specialised types of tourism.

Актуальність теми дослідження. Збройний конфлікт на значній частині території України після широкомасштабного вторгнення російської федерації завдає непоправної шкоди культурній спадщині країни, призводить до критичних руйнувань історичних будівель, музеїв, бібліотек та архівів. Воєнні дії не лише знищують матеріальні об'єкти культурної спадщини, а й створюють загрозу втрати нематеріальної спадщини – традицій, звичаїв та знань, що передаються з покоління в покоління. Відновлення туристичної галузі України після війни потребуватиме комплексного підходу, який має включати розвиток традиційних і нових сегментів ринку (діловий, гастрономічний, культурний, медичний, етнографічний, сільський, воєнний туризм), створення сприятливих умов для бізнесу за допомогою державних та міжнародних програм, активну міжнародну співпрацю, просування туристичного потенціалу України, зокрема через розвиток тематичних маршрутів, та впровадження інноваційних технологій. Такий процес передбачає не лише забезпечення широкого доступу до культурних ресурсів, а й активізацію сучасних культурних практик та відновлення культурних зв'язків між громадами за допомогою збалансованого розвитку різновидів туризму на регіональному і місцевому рівнях, зокрема сукупності взаємодіючих елементів системи просування туристичних продуктів (створення мережі гастрономічних дестинацій, розбудови регіональної соціокультурної сфери на засадах просування елементів нематеріальної спадщини), що дозволить визначати пріоритети розвитку вітчизняної туристичної індустрії та систему заходів, спрямованих на забезпечення реалізації ключових стратегічних завдань розвитку регіонального туризму в умовах турбулентності. Для досягнення цілей розвитку українського туризму в післявоєнний період необхідно створити ефективну систему адаптації до глобальних трансформацій й підвищити ефективність просування вітчизняних туристичних і культурних продуктів на світовому ринку.

Аналіз досліджень і публікацій. Тематиці розвитку різновидів туризму в умовах адаптації туристичної діяльності до викликів глобальних змін та військових реалій присвячені численні праці вітчизняних та зарубіжних дослідників. Зокрема, ключовими напрямками відновлення туристичної індустрії України в повоєнний період А. А. Моца, С. Шевчук та Н. Серeda визначають стимулювання розвитку в'їзного та внутрішнього туризму через активну

маркетингову кампанію, зокрема просування туристичного бренду України на світових ринках [8]; Л. Кузнецова та І. Кушнар'єв через популяризацію історико-культурної спадщини, пов'язаної з подіями війни в цифровому форматі та активну співпрацю з міжнародними партнерами [5]. Завдяки спільним зусиллям представників влади, культурних інституцій та громадських організацій, Україна активно рухається в напрямі інтеграції в європейські маршрути [14], а оцифрування культурної спадщини є невід'ємною частиною цього процесу і ставить перед науковим співтовариством завдання розробки нових методів і технологій для забезпечення тривалої цілісності цифрових копій культурної спадщини [11]. Це допомагає користувачам отримувати зручний доступ до різноманітних культурних ресурсів, а громади можуть реалізувати проекти, спрямовані на збереження та популяризацію своєї культурної спадщини, розвиток туризму та зміцнення громадської ідентичності, стверджують В. Литовченко та В. Дем'ян [6]. Для збереження НКС необхідні подальші зусилля з метою документування, популяризації та передачі знань наступним поколінням [1], а синергія гастрономії та туризму позитивно впливає на економіку регіонів [4], збільшуючи туристичні потоки, середню тривалість перебування туристів та туристичні доходи [3,13].

Метою статті є розгляд пріоритетних напрямів розвитку туризму у військовий період та використання інструментів популяризації культурної спадщини для розробки стратегій адаптації української туристичної галузі до процесів повоєнного відновлення.

Виклад основного матеріалу. Для відновлення та зміцнення позицій України на світовому туристичному ринку після завершення військових дій, підприємства туристичної галузі повинні впроваджувати інноваційні маркетингові стратегії. Концептуальні засади відновлення туристичної галузі України після війни передбачають формування цілісної стратегії, спрямованої на розвиток конкурентоспроможного та стійкого туристичного продукту шляхом розширення та модернізації туристичної інфраструктури з акцентом на цифровізацію; диференціації туристичного продукту за регіональними особливостями та інвестиційними пріоритетами; активного просування унікального туристичного бренду України на світовому ринку [8].

Повномасштабне вторгнення росії в Україну стало каталізатором для активного

розвитку віртуальних музеїв. Необхідність збереження історичної пам'яті в умовах війни та обмежений доступ до традиційних культурних інституцій стимулювали перехід до цифрових форматів. Сучасні віртуальні музеї в Україні, створені переважно в умовах повномасштабної війни, мають низку характерних особливостей розвитку: по-перше, такі музеї, як правило, є онлайн-платформами, що використовують технології віртуальної реальності для створення інтерактивних експозицій; по-друге, тематика цих музеїв, як правило, пов'язана з подіями війни, зокрема, з документуванням воєнних злочинів та збереженням культурної спадщини; по-третє, віртуальні музеї виконують не лише інформаційну функцію, а й сприяють формуванню громадянської свідомості та залученню коштів на підтримку України [5, 150].

На переконання А. Гаврилюка, процеси виявлення, збереження та популяризації НКС є проявом родинної, локальної, регіональної, національної, історичної пам'яті. Повномасштабне вторгнення росії в Україну стало потужним стимулом для збереження та популяризації нематеріальної культурної спадщини [1, 8]. Незважаючи на складні умови, кількість елементів НКС, включених до національного реєстру, значно зросла. За період з 2022 до 2024 року до Національного переліку було додано 76 нових елементів, що свідчить про активну роботу громад та фахівців у галузі культури.

Водночас, війна призводить до втрати носіїв традицій та їх виїзду за кордон, тому надзвичайно важливим для місцевих органів влади та громад є збереження локальної і регіональної самобутності тих територій, які натеper перебувають під повною або частковою окупацією рф. Тож занесення елементів нематеріальної культурної спадщини до Національного переліку стає потужним стимулом для розвитку місцевих громад, що сприяє розвитку туризму, створенню нових робочих місць та зміцненню місцевих економік. Носії елементів НКС отримують можливість представити свою спадщину на міжнародній арені, що зміцнює їх ідентичність та підвищує пізнаваність на культурній мапі світу. Крім того, НКС є важливим елементом брендингу регіонів та країни загалом, сприяє зростанню туристичної привабливості регіонів, а також розвитку місцевих ремесел і мистецтв [6, 112–113].

В умовах децентралізації та повоєнного відновлення вагомим чинником соціально-економічного розвитку місцевих громад може

стати гастрономічний туризм й такі перспективні напрями туристичної галузі на основі гастрономічних традицій як агротуризм, сільський, зелений види туризму, особливо в громадах, де відсутня розвинена промисловість. Такий підхід має значний потенціал для збагачення місцевих бюджетів, однак, для забезпечення сталого розвитку сільського туризму на локальному рівні необхідна комплексна маркетингова стратегія, яка передбачає: включення гастрономічного туризму як пріоритетного напрямку в стратегічні документи регіонального розвитку; створення унікального іміджу регіонів та туристичних дестинацій, що акцентує увагу на їхніх гастрономічних особливостях; розробку інформаційних ресурсів, присвячених гастротуристичним пропозиціям місцевих громад; розширення міжнародного співробітництва для обміну досвідом і просування української гастрономічної культури на світовому туристичному ринку [4, 43].

Проведення численних тематичних заходів, створення гастрономічних гідів по областях, засвідчило прагнення державних інституцій популяризувати цей вид спеціалізованого туризму. Експерти констатують високий потенціал гастрономічного туризму для розвитку туристичної галузі України на ринку міжнародного туризму. Гастрономічний туризм є важливим чинником економічного зростання місцевих громад, розвиток цього сектору сприяє покращенню соціальної та культурної інфраструктури, підвищує якість життя населення та стимулює міжособистісні комунікації. Гастрономічні тури, на переконання Г. Саркісян, слугують носієм історичної пам'яті та культурних цінностей народу [9, 319].

Аналіз пропозицій вітчизняних туроператорів, що спеціалізуються на гастрономічному туризмі, дозволив дослідникам виявити такі тенденції: обмежена кількість суб'єктів господарювання на ринку гастрономічних турів й низький рівень конкуренції; більша частина гастрономічних турів зосереджена в західних регіонах України, зокрема на Закарпатті та Львівщині. Ця географічна концентрація пояснюється добре збереженими кулінарними традиціями та автентичною культурою народних свят у цих регіонах, які становлять значний інтерес для вітчизняних та іноземних туристів; колаборація гастрономічного туризму з іншими видами туристичної діяльності, що розширює можливості для розвитку гастрономічних турів

як складової частини комплексного туристичного продукту [3, 206].

Водночас, як зазначає В. Глушко, проведений аналіз наукової літератури засвідчив дефіцит систематизованої інформації щодо специфіки гастрономічного туризму України, зокрема, місцезнаходження закладів харчування, час проведення гастрономічних заходів та регіональні відмінності гастрономічної культури українців. З огляду на це, вважає науковець, доцільно ініціювати національний проєкт «Українська національна кухня», у межах якого необхідно створити: національний реєстр закладів ресторанного господарства, що пропонують страви національної кухні; гастрономічний путівник з детальним описом гастрономічних особливостей різних регіонів України; календар гастрономічних подій, що надає систематизований перелік фестивалів, семінарів та конференцій гастрономічної тематики, включаючи рекомендації щодо відвідування визначних закладів харчування у дні національних свят; каталог майстер-класів з національних кулінарних традицій, розроблений для науковців та практиків; спеціалізований вебпортал, призначений для поширення інформації про українську гастрономію та взаємодії всіх учасників гастрономічного ринку [2, 173].

Досвід європейських країн демонструє високий потенціал гастрономічного туризму для розвитку економіки. диверсифікації туристичної пропозиції на регіональному рівні [12]. Дослідження свідчать про прямий зв'язок між проведенням гастрономічних заходів та зростанням туристичних потоків в регіонах, а різноманітність гастрономічних турів, тематичних ярмарок, народних свят і фестивалів, що популяризують гастрономічну спадщину, сприяє формуванню конкурентоспроможного туристичного продукту [14]. Одним із перспективних напрямів розвитку туристичної індустрії є створення спеціалізованих дестинацій та фестивалів, зокрема, пов'язаних із гастрономічною спадщиною, зосереджених на задоволенні потреб сучасного туриста [13, 38]. Гастрономічні фестивалі є своєрідним ритуалом, який сприяє зміцненню соціальних зв'язків, передачі культурних кодів і традицій, сприяють брендингу цілих країн та окремих регіонів [15], задовольняють гастрономічні потреби туристів й об'єднують людей різних соціальних груп навколо спільної цінності – їжі, створюючи атмосферу святкування, єднання та розваг.

Фестивалі їжі постають як цілісний туристичний продукт що дозволяє відвідувачам отримати культурне та гастрономічне бачення країни загалом за один день. Часто концепція гастрономічного фестивалю ґрунтується на ідеї гастрономічної подорожі по місцях культурних практиках, які пов'язані із виробництвом та споживанням їжі, такі технології сторителінгу, як оповіді про місцевих підприємців, які зберегли свої вміння та знання протягом кількох поколінь, стають джерелом для створення незабутніх вражень про окремі локації.

З погляду розвитку туризму, фестивалі вуличної їжі є елементом туристичної дестинації і подієвим туристичним продуктом, що залучає туристів і сприяє розвитку туристичної індустрії на місцевому й регіональному рівні [10, 253]. Фестивалі можуть стати ядром туристичної дестинації, притягуючи як місцевих жителів, так і іноземних гостей, популяризувати регіон, його культурні особливості та гастрономічні традиції та стати потужним інструментом для формування нових туристичних дестинацій в Україні у повоєнний період.

Впровадження гастрономічного туризму в Україні може сприяти підвищенню зайнятості населення, особливо в сільській місцевості, та зміцненню конкурентоспроможності агропромислового комплексу, рекреаційних зон та багатонаціональних регіонів. Різновидом гастрономічних турів, є монотуризм, орієнтований на дегустацію певних продуктів харчування, а місцева кухня, в цьому контексті розглядається як туристичний ресурс, що відкриває нові можливості для створення унікальних туристичних послуг та розширення географії туристичних потоків [7, 80].

Наукова новизна дослідження полягає у визначенні стратегічних пріоритетів забезпечення реалізації ключових завдань розвитку регіонального туризму в умовах військових дій на частині території країни та розширення туристичної діяльності у післявоєнний період з використанням механізмів активізації різновидів туризму, що ґрунтуються на виявленні та презентації елементів матеріальної й нематеріальної культурної спадщини.

Висновки. Відновлення туристичної галузі України після війни потребує системного підходу, що передбачає: 1) модернізацію туристичної інфраструктури та впровадження цифрових технологій; 2) розвиток різноманітних туристичних продуктів з урахуванням регіональних особливостей та

інвестиційних можливостей; 3) формування та просування сильного національного туристичного бренду на міжнародному ринку. Ці заходи дозволять підвищити конкурентоспроможність України як туристичної дестинації та сприяти відновленню економіки. Для ефективного захисту культурної спадщини та розвитку туристичної діяльності у військовий та повоєнний період необхідний комплексний підхід, що включає як фізичний захист культурних об'єктів, так і документування, дослідження та популяризацію культурної спадщини: оцифрування унікальних архітектурних об'єктів та музейних колекцій; використання сучасних технологій для створення 3D-моделей культурних і природних об'єктів для їх збереження; створення меморіальних місць та об'єктів для маршрутів пам'яті; внесення нових елементів до обласного та Національного переліку НКС; презентація повного спектру традиційного і новітнього культурного надбання; розробка програм і стратегій розвитку спеціалізованих видів туризму на регіональному та місцевому рівні, зокрема гастрономічного; співпраця з іншими країнами, які мають досвід відновлення культурної спадщини та розвитку туристичних та креативних індустрій у післявоєнний час.

Література

1. Гаврилюк А. М., Недашківська К. М. Нематеріальна культурна спадщина України як ресурс для відновлення та збереження національної пам'яті в умовах воєнного стану. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2024. С. 1-23. № 8. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2024.8.5>.
2. Глушко В. О. Гастрономічний туризм як окремий вид у туризмі: поняття, сутність, класифікація. *Торгівля і ринок України*. 2016. Вип. 39–40. С. 166–175.
3. Журавчак Я. З., Панова І. О. Проблеми та перспективи розвитку гастрономічного туризму в Україні (на прикладі Закарпатської області). *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм*. 2021. № 13. С. 196–208.
4. Коркуна О. І., Никига О. В., Підвальна О. Г. Гастрономічний туризм як чинник соціально-економічного розвитку територіальних громад. *Економічний простір*. 2020. № 155. С. 40–43. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/155-8>.
5. Кузнецова Л., Кушнарьов І. Віртуальні музеї України як засоби збереження історичної пам'яті в умовах війни. *Питання культурології*, 2024. № 43. С. 142–155. DOI: <https://doi.org/10.31866/2410-1311.43.2024.303042>.

6. Литовченко В., Дем'ян В. Нематеріальна культурна спадщина як найголовніший інструмент збереження української нації : монографія. Київ : Креативна агенція «Артіль». 2023. 180 с.

7. Михайлюк О. Л., Хумаров О. А. Перспективи розвитку гастрономічного туризму в Україні. *Економічні інновації*. 2020. Т. 22. Вип. 2 (75). С. 71–81.

8. Моца А. А., Шевчук С. М., Середа Н. М. Перспективи післявоєнного відновлення сфери туризму в Україні. *Економіка та суспільство*. 2022. № 41. URL: <file:///C:/Users/User/Downloads/1560-Текст%20статті-1498-1-10-20220902.pdf> (дата звернення: 05.01.2025).

9. Саркісян Г. О. Роль і значення стимулювання гастрономічного туризму в структурі розвитку регіональних туристичних ринків України. *Український журнал прикладної економіки*. 2020. № 5(1). С. 312–320.

10. Солоненко Ю. В. Фестивалі вуличної їжі як елемент туристичної дестинації. *Економіка і організація управління*. 2021. № 4 (44). С. 243–255.

11. Cunha C., Kastenholz E., & Carneiro M. Lifestyle entrepreneurs: The case of rural tourism. *L. Carvalho, C. Rego, M. Lucas, M. Sánchez-Hernández & A. Noronha (Eds.), Entrepreneurship and structural change in dynamic territories*. Springer: Cham, Switzerland, 2018. Pp. 175–188.

12. Gonda T.; Angler K.; Csóka L. The Role of Local Products in Tourism. *Eur. Ctry*. 2021. №13. Pp. 91–107 [CrossRef].

13. Okumus, B. (2020). Food tourism research: A perspective article. *Tour. Rev. CrossRef*, 2020. № 76. Pp. 38–42.

14. Park Eerang, Widyaanta Andy. Edith Cowan University Food tourism experience and changing destination foodscape: An exploratory study of an emerging food destination. *Tourism Management Perspectives*. 2022. 42(3). 100964. DOI: 10.1016/j.tmp.2022.100964.

15. Yang F. X., Wong I. A., Tan X. S., & Wu D. C. W. The role of food festivals in branding culinary destinations. *Tourism Management Perspectives*. 2020. 34. 100671. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.tmp.2020.100671>.

References

1. Havryliuk, A. M., & Nedashkivska, K. M. (2024). Intangible Cultural Heritage of Ukraine as a Resource for Restoration and Preservation of National Memory under Martial Law. *Public Administration: Improvement and Development*, 8, 1–23 [in Ukrainian].
2. Hlushko, V. O. (2016). Gastronomic Tourism as a Separate Type of Tourism: Concept, Essence, Classification. *Trade and Market in Ukraine*, 39–40, 166–175 [in Ukrainian].
3. Zhuravchak, Ya. Z., & Panova, I. O. (2021). Problems and Prospects of the Development of Gastronomic Tourism in Ukraine (On the Example of Zakarpattia Region). *Bulletin of V.N. Karazin Kharkiv National University. Series: International relations. Economics. Country Studies. Tourism*, (13), 196–208 [in Ukrainian].

4. Korkuna, O. I., Nykyha, O. V., & Pidvalna, O. H. (2020). Gastronomic Tourism as a Factor of Socio-Economic Development of Territorial Communities. *Economic Space*, (155), 40–43. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/155-8> [in Ukrainian].
5. Kuznetsova, L., & Kushnarov, I. (2024). Virtual Museums of Ukraine as a Means of Preserving Historical Memory in Wartime Conditions. *Issues of Cultural Studies*, 43, 142–155. DOI: <https://doi.org/10.31866/2410-1311.43.2024.303042> [in Ukrainian].
6. Lytovchenko, V., & Demian, V. (2023). Intangible Cultural Heritage as the Most Important Tool for the Preservation of the Ukrainian Nation. Kyiv [in Ukrainian].
7. Mykhailiuk, O. L., & Khumarov, O. A. (2020). Prospects for the Development of Gastronomic Tourism in Ukraine. *Economic Innovation*, 2 (75), 71–81 [in Ukrainian].
8. Motsa, A. A., Shevchuk, S. M., & Sereda, N. M. (2022). Prospects of the Post-War Restoration of Tourism in Ukraine. *Economy and Society*, 41. Retrieved from: <file:///C:/Users/User/Downloads/1560-Tekst%20statti-1498-1-10-20220902.pdf> [in Ukrainian].
9. Sarkisian, H. O. (2020). The Role and Importance of Stimulating Gastronomic Tourism in the Structure of the Development of Regional Tourist Markets of Ukraine. *Ukrainian Journal of Applied Economics*, 5 (1), 312–320 [in Ukrainian].
10. Solonenko, Yu. V. (2021). Street Food Festivals as an Element of a Tourist Destination. *Economics and Management Organisation*, 4 (44), 243–255 [in Ukrainian].
11. Cunha, C., Kastenholz, E., & Carneiro, M. (2018). Lifestyle Entrepreneurs: The Case of Rural Tourism. In *Entrepreneurship and Structural Change in Dynamic Territories*, 175–188 [in English].
12. Gonda, T.; Angler, K.; & Csóka, L. (2021). The Role of Local Products in Tourism. *Eur. Ctry*, 13, 91–107 [in English].
13. Okumus, B. (2020). Food Tourism Research: A Perspective Article. *Tour. Rev.*, 76, 38–42 [in English].
14. Park, E., & Widyanta, A. (2022). Edith Cowan University Food Tourism Experience and Changing Destination Foodscape: An Exploratory Study of an Emerging Food Destination. *Tourism Management Perspectives*, 42(3):100964 DOI: [10.1016/j.tmp.2022.100964](https://doi.org/10.1016/j.tmp.2022.100964) [in English].
15. Yang, F. X., Wong, I. A., Tan, X. S., & Wu, D. C. W. (2020). The Role of Food Festivals in Branding Culinary Destinations. *Tourism Management Perspectives*, 34, 100671. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.tmp.2020.10067> [in English].

Стаття надійшла до редакції 06.01.2025

Отримано після доопрацювання 07.02.2025

Прийнято до друку 14.02.2025